έν φθορᾶ, εγείρεται εν ἀφθαρσία· 43 σπείρεται εν ἀτιμία, εγείρεται εν δόξη· σπείρεται εν ἀσθενεία, εγείρεται εν δυνάμει. 44 σπείρεται (σῶμα?) ψυχικόν, εγείρεται (σῶμα?) πνευματικόν.

45 Έγένετο ό πρῶτος ἄνθρωπος, 'Αδάμ, εἰς ψυχὴν ζῶσαν, ὁ ἔσχατος, κύριος, εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 ... οὐ πρῶτον ὁ πνευματικόν 47 ... ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος, κύριος, ἐξ οὐρανοῦ. 48 οἰος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἰος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι 49 (καὶ) καθώς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

pus seritur, corpus resurgit. seminationem denique vocavit dissolutionem corporis in terram, quia "seritur in corruptela ζ in dedecoratione, in infirmitate, resurgit autem in incorruptelam in honestatem, in virtutem"... 44 "si seritur anima, resurgit spiritale"". — Da v. 21 und 42 bei Tert. τῶν νεχρῶν fehlt, sind diese Worte, die der Dialog bietet, unsicher. Aus dem "si" läßt sich nichts schließen, da 44 a und 44 b vermengt sind. Statt "anima" ist wohl, "anima(le)" zu lesen. Ob Tert. "corpus" bei M. gefunden hat, ist zweifelhaft. — V. 43. 44 bei Esnik S. 203 (ob aus M.?).

45. 47 Dial. II, 19. — Vers 45. 46. 47 Tert. (V, 10): "Factus primus homo, Adam, in animam vivam, novissimus, Adam, in spiritum vivificantem", vorher: ,, ,non primum quod spiritale". ,, ,Primus" inquit ,homo de humo terrenus, secundus, dominus, de caelo". Zu v. 45 bemerkt Tert .: "Licet stultissimus haereticus noluerit ita esse (ἔσχατος 'Αδάμ); 'dominum' enim posuit novissimum pro novissimo ,Adam'". — 46 δ singulär > τό (unsicher) — 47 χύριος (so Dial. und Tert.) mit sehr vielen Zeugen, aber fast alle ἄνθρωπος ὁ κύριος > ἄνθρωπος, dazu Tert.: "Quare secundus, si non homo, quod et primus? aut numquid et primus dominus, si et secundus? sed sufficit: si in evangelio filium hominis adhibet Christum et hominem et in homine Adam eum negare non poterit". Dial. II, 19: 'O ἀπόστολος ἔφη· , Ὁ δεύτερος έξ οὐρανοῦ — καθ' δμᾶς κύριος , terner σκόπει δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀσεβὲς τόλμημα, πῶς παρεχάραξαν τὴν γραφήν. την γάο κατά σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἀνελεῖν βουλόμενοι, ἐνήλλαξαν τό , Ο δεύτερος ἄνθρωπος, καὶ ἐποίησαν. , Ο δεύτερος, κύριος, οὖκ ἰδόντες κτλ. Da für ὁ κύριος Ν' AD KLP Orig. Basil und antiochenische Väter (> * BCDG dg vulg. und zahlreiche Väter) eintreten, so kann an dieser Stelle nicht sicher behauptet werden (anders V, 45), κύριος sei eine LA Marcions.

48 Tert. (V, 10): ,, ,Qualis qui de terra, tales et terreni, et qualis qui de caelo, tales et qui de caelo. "

49 Tert. (V, 10): ,, Sicut portavimus', inquit, imaginem terreni, portemus et imaginem caelestis', . . . , portemus' enim, inquit, non , portabimus', praeceptive, non promissive". Aber vielleicht portemus = portabimus.